

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávník: Prejkmurszka evang. sínýorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Kelko 'znyecov szi míszi na to . . .

Kelko 'znyecov i në 'znyecov szi míszi na tó, dokecs to dozorjeno szilje koszi, ali nòvi krùh csáka, ka je té blagoszlov në nyegov, nego Bo'zi? Csloveka je toti delo, ali od Bogá je k-deli môcs i na delo zovécsa prítika. Cslovek tere rávno grúdo, ali në jo je on naklao z-mocsjov rodjenjá, ne trószí on na nyô topeo trák, nevlázi jo on z-roszôv i de'zd'zom.

Cslovek poszêja rávno szemén, ali në je on szkrio vu nyé na klicanye, na raszténye i na dozorénye valón môcs. Cslovek 'zenya, mláti, mele i pécse na krùh, ali në je on sztvo tro notri k-goridr'zányi nasega 'zitka potrébno nászitno môcs.

Pôleg znánoszti k-dozoriti szemena cslovek z-delom szvojom szamo petnájszet procentov pridá, oszemdeszétpét procentov pa na one mocsí szpádne, stero szo szkrite vu szemén, zemlo, zrák, de'zd'z i vu szuncsni trák. Ali ob-szvojno oni petnájszet procentov tüdi szamo od Bogá je dôbo cslovek i tak je more tádati. Prav szi dokonca premiszlivsi záto: jedíno Bo'zi je blagoszlov, jedíno nyegova je vrédnoszt, jedíno nyega sze prisztája díka!

*

Kelko 'znyecov i në 'znyecov szi míszi na tó, dokecs to dozorjeno szilje koszi, ali nòvi krùh csáka, ka jeszte i drúgo pôle, stero tüdi delavce csáka? Kelkim pride na pamet, ka bi i tam potrebno bilo vu delo sztôpiti?

Pa to je escse presztrano pôle, na tom bi melo meszto doszta delavcov, tam bi bilô doszta

ménsega i véksega dela, na tó je pozváni, na tó zrendelivani brez vöjemánya vszáki cslovek, na tom oblóna vernoga delavca obilen blagoszlov.

Dönok tü je vu delavcaj nájkése zmenkanye, tü vu dühovnoj 'zétvi.

Határ obilno má delavce od rávno szvôtoletja do készne jeszéni, od ráne üt-re do késznoga vecséra. Delavne dní dela zemlô szvojo, v-nedelo poglédne pôv szvoj szkriben vért, i kak sze dozori, 'zeti zacsné, pomôcs szi szproszi escse, naj z-blagoszlova niká nepride na zgübo.

Bogá orátjo zemlo malo lüdi pregledáva. Në szo nálé'zni na nyô, nemajo cáta, nemárajó 'znyôv. Tó mísziijo, neszlisi sze nyí, dalecs szo od nyé. Nevzemejo na pamet, ka vszigidár na orátjoj zemli Bogá sztojjo, vszepovszédik, pri vszákom pozváni i za vszákim delom szvojom morejo nyé delavci biditi.

Jezus je pregléd dr'zao. Vido je brez vere, brezi visisi cílov, brezi szvétí 'zelény otvárjájô-cse, brez szkribnosénya razpüscseno, od nevervanoszti, od nevüpazoszti, od grêhov mantráno, nisziki 'zítek 'zivôcse lüdsztvo i maloné do szkúz sze je szmilúvao nad nyimi, ár szo taksi bili, liki ona csrêda, stera nëma szkribnoga pasztéra.

Pred nyim je sztalo brezmejno pôle, doszta 'zétve i z-boleznosztjov je vido, ka prôti tomi kak prevacs malo je delavcov.

Ali je záto në szpadno v cágloszt; në sze je posztraso z-etim vöjemányem: »tak je zobsztom !« nego je goripôzvao na tó i vucseníkov pazko. Potom je 'znyimi vküpe moio: „Proszte Goszpodna te 'zétve; naj posle vö delavce vu 'zetvo szvojo.“ (Mt. 9, 38.)

Potom je escse z-véksov mocsjöv zacšno delati i vu delo je posztavo vucsenike tüdi, vö je je poszlaó k-tim pogüblenim ovcam hi'ze Izraelszke, zatém pa po cêlom sürôkom szvéti.

Za apostolami szo predgarje, reformátorje, miszionárosje delati i delajo z-blagoszlovlenim nászhajom na tom presztrantom delapôli.

Zglednimo sze szamo okôli i mi. Dr'zmo eden máli pregléd okoli szébe. Previdimo, ka je 'zétve doszta i prinasz, ali delavcov je jáko malo.

Od grêha, od 'zaloszti zmantráni, od ne-lübéznoszti, od odürnoszti razegnáni, brez cila zablodjéni, nisziki 'zítek 'zivôcsi, vu mocsvari sze klatsécsi, 'znyega sze odszloboditi neznajôcsi i nescsejôcsi lüdjé povszédik, liki taksa csrêda, stera nêma szkrbnoga pasztéra. Nêma, ár Jezusa, jedinoga isztinszkoga dobroga pasztéra neszpozna za szvojega pasztéra. Drüge cile, drüge vodne recsi, drüge voditele, drüga polá, drüga blázensztva iszkajôcs szem-tá blôdijo i isztinszkoga voditele, niti isztinszke pôti, isztinszkoga blázensztva nenájdejo. Nega drügoga, szamo eden, kí je pravilno mogao praviti od szébe: »Jasz szem pôti, isztina i 'zítek!«

Máli sze i nam neblázeno, brez pasztéra blodécsé lüdsztvo, poszebno gda tó moremo viditi, ka z-lüdsztvom pôleg szrdcá vküpcszütécsi delavcov je jáko malo.

Indri szo dobri nájemniki tüdi, ali eti szo

verni delavci potrebni, kí nedelajo nezvolno, nego düso szvojo neszéjo notri vu delo, ár tü od düs obdr'zánya, düs z-práha v-nebésza zdignenyá jeszte gúcs. Od toga, naj nê szamo grêh 'zenya med lüdmí, nego naj 'zenya Bo'ze králevsztvo tüdi.

Tó je nájblagoszlovlenése delo. Tomi je vido szvét nájvéksi haszek szvoj, ár ka dobroga jeszte na szvétí, vsze ono je z etaksege dela z-hájalo, ka hüdoga, vsze za volo zmenkanya etaksege dela je prislo na szvét. Gde je doszta isztinszki delavcov i za nyimi isztinszki krsztzanov, tam nácsisi bode szvét, tá Bo'zega králevsztva edem falácsicsek sztôpi doj na zemlô.

Molmo sze tak za verne 'znyece, búdimo drüge tüdi na molítev. Potom sztanimó vu delo i mí szamí, zovmo vu delo i drüge. Ne glédajmo mlácsno, ká vu ednoj-ednoj gmáni zvön Bo'ze rêcsi glaszitela nega takerkôcs nikoga, kí bi sze na delo za obvézno csúto, témvise prôti dela szkoron vszáki; nevervajôcsi, bogátajécsi, szvétek oszkunývájôcsi, bogápreklinývájôcsi, ocsiveszni grehsnicke, szkazlivi po iméni krszt-senici, dosztakrát escse roditelszka hi'za tüdi, vu novésem doszta sôl tüdi.

Proszmo z-szrdcá proszmo, Goszpodna te 'zétve, naj posle vö delavce vu 'zétvo szvojo i posztanmo vcsászi na edno-edno minuto vu be'záji i opítajmo: jeli je eta rêcs, eta lekcia, ete blagoszlov, ete vdárec, eta radoszt, ali 'zalosz

Podlíztek.

Ágica je odpüsztila.

Máli román. 'Zítka kèp. Poszl. Fliszár János.

VI.

Náidenye.

Ednôk na edno tjédnicšno szenye, na sterom je jáko doszta lüdi bilô, je 'ze mocsno széríti zácsajôcsi Büki Bandi na sráglaszti taligaj stiri-pét 'zaklôv kukorice tiszkaó pred szebov prék po pláci. 'Zmetna je bila kukorica, ali escse tézkêsa naklúcsko pelájôcsa pôti, med vnôgim lüdsztvom i kôlami.

— Nini, bár glédajte, toga trdoga sinyeka, pô szelícsnoga Büki Bandia. Kak fudá z-'zidovszkov partékov! — Káz'e tim ovim Tilaj Gyüri-ojca,

'Zenszke i deklíne szo sze szmehále nadyim, kak sze je bojüvao z-'zmetnim bremenom. Steroga hípa, da szo sze one vsze v-nyega zaglédale, szo okôli odávájôcséga száda nasztréga-jôcsi inasje i podleküvájôcsi pojbárje priliko meli z-krblács i kosarov nisterno jaboko i grúsko vcséknoti i z-veszeljom dale condrati.

Ali zdá je naednôk velka zburjava nasztánola med szenyári. Dvá zoszáganiva konya szta drápala naszkekôk prék popláci, za szebom z-'zmetnimi kôlami, stere szo szkákale, tak dabi potácsje niti po zemli nebi sli. Vszáka düsa sze je med sztrahotov ogíbala. Li szamo Tilajojca je névzêla napamet, ár sze je vu szvojój kvárzelejôcsój düsi szploh v-Bandia mantránye zaglédala, zaman szo krícsali naanyô ze vszê krajôv. Gda je 'ze napamet vzêla je prekeszno bilô: podkonye i podkôla je prisla. Z-krvávov glavôv, zlámanimi kotrigami je le'zála vu mrtvo imé napláci.

nê Goszpodnova rêcs bila k-nam, z-sterov nasz je vu delo scseo posztaviti? Nežadávmo pri szebi na delo zovêcso Bo'zo rêcs, têm vise pravmo z-poniznosztjov: Gúcsi Goszpodne, ár szlihsa, rad poszlúhsa szluga tvoj i pôleg 'zelênya tvojeja z-gotovnosztjov sztôpi vu szlú'zbo tvojo.

SZM.

Kak sze oponásajmo pri szprévodaj?

1) Pri placnoj hí'zi, med szprevájanyom i pri grobi z-glasznim gucsom, z-oszmehávanyem ne zburkajmo drúge, náimre te 'zalúvájocse.

2) Na brútví prêk po grobaj sze netermo naprê.

3) Csi sze z-szprévodnim hôdom szrêcsamo, krscsák szí doli vzmemo, csi szmo na kôlaj, tího nasztraa sztánemo i pocsákamo, dokecs hôd odíde. Z-têm dámo szlêdnye postenyê mrtveci i z-têm pokázemo táljemánye nase prôti 'zalúvájocsim.

DIACSKI DOM.

(Na znánye sztarisom.)

Nas evang. Diacski-dom je, hvála Bôgi, zgotovleni i na szvojeja pozványa szpunývanye pripráveni. Za dúžnoszt držímo na etom meszi naznaniti roditelom, kí pri szvoje decé solárvanyi rípravno prebíválicse, prehránenye i obernyé

verosztúvanye scséjo ogvüsati i nyô pod nyegovo obrambo dati. Ogvüsani szo roditelje lehko vu tom, ka szo v-nyegovom kríli osznovleníki pod potrebnov szkrbnosztjov, da nyih deca nezavádlárijó zaman tá vrêmena, nego dúžnoszt szvojo szpunývájajo, da sze 'ze za mláda k-ôpravíc szvoji táodprávlanyi, k-réda držányi i dosztójnomy znásanyi k-coj privádíjo, vu evangelicsanszkom dúhi, k-domovine, k-vadlúványá szvojeja držányi, drúgoga postúvanyi pôleg Krisztusovoga povelénya osznávlájo, gorirasztéjo i hasznovite kotrige cslovecsansztva, ednôk verni delavci, na szlú'zbotiví szlú'zbenici i voditelje bodejo domovine i národa szvojeja.

Vu vadlúványi i v jákoszti sztálne, trplíve zdravoga têla i dúha, neszebicne, lúdí postúvájocse hasznovite kotrige cslovecsánsztva namênimo osznávlati, kí postúvati i prestímati májo túdi drúgi bratov szvoji pozványe vu kaksemsté sztáni bodôcse. Zátó sze pôleg vcsenyá 'ze priváditi morejo k-telovnomi deli túdi tak, ka pri Diacskoga dôma ôpravícáj v-ogradsecí, pri máiom zemliscí, vu sztanoványá csisztôcse držányi, vu vszagdanésnyi ôpravícáj brezi rázlocska premenývavno, vszáki primêren táí má jemati. Pri prehránenyi zdravo, k-têla osznávlanyi potrebno nászítno, pôrgarszko hráno dobíjo, brezi vszega 'zalôdec pokvárjájocsega, zdrávji skodlívoga, zobsztojszskoga szladcseca i zberánye hráne. Cslovek sze 'ze za mláda more priváditi k-náturonomi,

Glédájocsi i nále'zni lúdjé szo sze okôli nyê nacsrédili, 'zalúvájocsi jo, ali nieden je nê szégno za nyô, ka bi nyê pomôcs podêlo.

— Z-pôti! — krícsi i med lúdsztvo sze prítiszkáva te kusztoga têla Búki Bandi.

Nê trbê tú zíjati, nego hitro pomôcs ponúdi . . . Tyú parakacsa; velka neszreca je eti! Hodmo vcsaszi k-varaskoj hí'zi po noszêcso posztelo.

Nê je preteklo escse pét minut, 'ze je nazâ prisao te sztarec z-nosznov posztelov, stero nyemi je eden varaski hajduk pomágao neszti

Ali kama mo jo neszrečno neszti? Spítajo je csesez dalecs i csi hitro trbê pomôcs . . . Neszmo jo k-meni, eti nê dalecs sze drízim . . .

Búki Bandia têszna hí'za je pá z-ednim betêznikom vecs prebíválcov dobíla. Ár je 'ze tak bio v-nyê eden betêzník, Magda matí je le'zála v-poszteli. Prehládíla, namocsíla sze je, gda szo

krumpicse szadíli, bodláji je dobíla i 'ze tri tjedne je le'zála.

Hí'za je kmicsna bila, Magda jo komaj zdignola gori z-vankisa glavô i dônok je szpoznala neszrečnoga gosztá.

— Koga szte prineszli eszi? I nájvékso, naso szmrtno nepriátelkinyo mi vlecséte k-mojj betêznoj poszteli — je v csemeráj právila.

— Csitt, 'zena, ni edno rêcs nê! Vcsaszi de tú doktor. Znâ tó, ka jasz nigdár neglédam sto je te neszrečsen, komi pomôcs trbej?

— Ali tó jálne kacsé zle'zenyé szlobodno poglédnete! I csi jo dobro poglédnete, vam v-pamet práde, ka je ona prôti nam i prôti mojoj, szírotnoj, vríoj cséri pregresíla? . . .

— Niháj szamo 'zena, csi ti ednôk právim. Nescsem, i neprivolim, ka bi pri neszrečsi szrd i zadomescsávanye vodilo!

— Jasz pa ne pozábim i v pamet mi prí-

vszakdenésnyemi, zdravomi 'zivlěny. Eto pôt szmo 'ze mogócsi 3-4 deklina tüdi notri vzěti, ali szamo prôti cěloomi placšili.

Csi osztáne meszto, drůgoga vadlůványa deácke sze tüdi gorivzemejo.

Evang. Diacskoga-důma prospektus.

A) Poprěsnje dolocsbe.

Diacskoga-důma cil je mēsztnoga reál-gimnáziuma evang. vucsenikom za priměno placšilo zdrav i csishti szálas, prehránenye i osznavlanye ponůditi, ober nyí verosztůvati i pri vcsenyě na pomócs bidti. Nake-liko Diacskoga-důma premo'žěnye dopůshti sziromaskoga sorsa, cobroga oponásanya pascslivim osznovlenikom podpůshtek darůje, escse gleděcs na tů, ka v-Prěkmurji pri evang. důhovnikaj i kántorvucsitelaj sziřesina jeszte, sziromaski roditelov prav dobroga vcsenyá szini brezplácsno pomore vónavcsiti, csi sze dolizavězejo, ka do sze za důhovnike ali kántorvucsitele vóvcsili. Podeljeni podpůshtek nyega nevrěd- ni zgůbijo.

Ober Diacskoga-Důma po sinyōrszkom gyűlěsi odebráno upravnistvo verosztůje — pedagogicsno ravnanye i materi-

álne poszle pōleg imenůvanoga upravnistva szkoncsanya D. D. ravnitel szpeláva i pázi, da sze osznovlenici goridáne leckie vszigdár navcsijo i dosztojno znásajo. Mēszt-noga reál-gimnáziuma ravnitelsztvo sze tüdi gorioproszi, da bode dobro na Diacskoga-důma pedagogicsno i morálno deio nadzerovati.

Vu Diacski-dom notrivzětje sze vszákoga leta do aug. 15-ga more zglásziti, pri steroj priliki gorivzětje proszěcsi roditel, ali tutor je důžen piszmeni podpiszek vóposztaviti od toga, ka sze vu prospektusi podpiszanim 'zelěnyom podvrže i szvoje děte na Diacskoga-důma ravnitelsztvo zavůpa. Gorivzětje vu Diacski-dom upravnistvo szpunyáva i nemůdoma naznani dotěcsnim roditelom.

Diacski-dom nē szamo szálas i rėden sztrosek dá osznovlenikom, nego zvōntoga sze szkrbí za poszvět, kůrjavo i gvanta pranyě.

Roditelje morejo szvojo daco z-potrěbnimi pēnezi obravnati, ali neszmijo tů nyim narōke dati, ali na nyůvo imě po posti poszlati, nego na Diacski dom, da sze leži v-evidencii drží, na koj je osznovlenik obrácsa.

Vu solszkom leti navecs dní napocsít-nice li tak szlobodno odpotůjejo osznovle-

de . . . Záto csi dobro scsěte, od etec jo odsztrante. Niti edno vōro nescsem 'znyōv v-ednoj hrambi bidti . . . csi jo vkrá ne odneszěte ; jazs na pō mrtva mo sla vkrá od nyě ! . . .

— Niti edno rěcs vecs nē 'zena, csi ti ednōk právim ! Nē to dobro gucsí z-těbe. Neglědajmo mí v nikoga okě ni trōhe, ni tramá, zadoszta boda tákse i nase ocsi. Zvōntoga znás, ka právi szv. píszmō, ka sto tomi neszrecsnomi obrambo dá, Krisztuszi dá obrambo. Tak mojega Goszpodna nescsem vōpregnati z hiže moje, niti za tvojo volo nē, 'zi prerazmila ? ! . . .

Navěcsar je szploj priszebi naisao Bůki Bandi szvojega gosztá, gda je domō prisao. Potrěto nogō je vkůp vzėzao i v-gipsz djao doktor. Szkvarjena gláva je tüdi zavězana bila. Velke boleznoszti je mēla vu fěli, ali véksa je bila nyě dűse mantra.

— Kak szte szōszedkinya ? píta jo Bůki z- t'áljemányom, k poszteli sztōpivsi.

— Jaj, jaj ! gecší tesko betěznik. — Bōgse bi bilō csi bi mrla, gda je Bōg na mēne djao eto preveliko trplěnye ! I pōleg toga me escse bole mantrá tů, z-sterim szem prōti vam pregre-sila . . .

— Ej, szōszedkinya ! nihájmo tákse, szrdcě burkajōcse delo zvōna dvěr. Vecs je vrědna lűbėznoszti ta nájmulicskěsa rěcska, kak z-etaksi satanovi litániov cěli sereg . . . Znáte szōszedkinya rávno vcseraj szem precsteo 'ze obtrětjim toj dobroga szrdcá, Szálíki edno sztrahsno szrdcě gibajōcso prigodo, stera od lűbėznoszti gucsí.

I Szálíka je zdá 'ze ob trětjim tüdi tak jōkala, ka sze nyě je povōden szkúz lěvala z-ōcsi, ali jazs sze tüdi vszigdár szkuzim. Malo pocsákajte, vam jo tüdi precí precstěm, naj szamo k-szebi vzezem hitro mojo málo vecsěrjo.

I té fanaticzni sztarec je szkoron ká nē jo — hito je z-ladé vōpoiszkatí z-velkov szkrb-

níci, csi roditelje 'zelêjo i csi vu famílii nega káksega zgrablívoga betega. Na té dní sze placсило neszmi dolipotégnoti.

Vu Diacski-dom gorivzéti osznovleníki morejo nájmenye z-szebov gvanta prineszti : 1 pár szvétesnyega i 1 pár vszagdanésnyega, 1 zimszki kaput, 2 pára obüteli, edne papucse, 4 dnévne szrakice i 2 nõcsnivi, stiri platene lacse, 6 'zebni rôbcov, 6 pár nanôgavic (strumpfle), ali v-nücse, 4 brszacse 2 posztelniva prtá, (230 cm. dugi, 150 cm. sürki) i 1 pokrív na posztelo, 1 vankis z-dvema prevlêkoma, 1 poplan, ali pokrôvec, ali pa dunyho, 2 tanyêra, 1 kupico, 1 'zlico, nõ'zic, rasosko, za múvanye 'zájfo, glavník, za gvant i obütel kefo, vsza tá sze morejo po sztari-saj napapér szpízati, — eden exemplár sze prêk dá ravniteli, edem pa v-roditela rôki osztáne. Vsza tá morejo nikakse znamênye meti, nájbôgse je je z-prvimi literami iména osznovleníka oznamêniti.

Osznovleníkov gvanta i obüteli popravek na roditelov 'zelênye Diacski-dom tüdi dá odpraviti, stero z-roditelmi preracsúna.

Osznovleníkov glédanye, da sze pri vcsenyê gdasté ne môtíjo, je szamo szvétesnye dní i po nedelaj dopúsztenseno.

V-solszskom leti je vösztopiti pred 3 mészeci goripovédanyi szlobodno, li szamo

pri zvönrédni prílikaj dopúsztí upravnistvo pred 1 meszeca goripovédanyem.

Oni osznovleníki, steri znásanye na te drúge skodlívó zná bidíi, sze ali precí, ali pa po dokoncsetki solszkoga leta vözapréjo z-Diacskoga-dóma, pri táksoj príliki je placсило do tekôcsega mészeca szlêdnyega dú'zno. Vö sze zapréjo tüdi táksi osznovleníki, steri roditelje z-placsilom prêk mészeca zaosztánejo.

B) Placsila náloge.

Diacskoga-dóma dosztájajôcsa placсила sze morejo k-Diacskoga-dóma pêneznici poszlati, ali oszobno plácsati.

Lêtno placсило sze glêdôcs na drágocse násztaj, od leta do leja v-meszecsní tála po upravnistvi odlôcsi, stero sze vszáki mészec prve dní má doliplácsati i pôleg drágocse od vrêmena do vrêmena ali podigne ali poní'za.

Osznovleníkov zôszebna vödávanya sze po gori opômenki za 14 dní morejo vözadovoliti, rávnotak mogôcse vcsinyeni kvári.

Podpúszték, ali brezplácsno meszto szamo oni lehko proszijo, kí morejo prílo'ziti k-prosnyi :

1. od gimnázije odlícsnoga ali kamcsi pravdobroga vcsenyá szvedôcsansztvo.

nosztjov varvani kincs, edno málo prígodko med ovimi létkami bodôcso. Z-velkov vrêlosztjov, navdüsevnosztjov je jo zacsao csteti tecsasz, dokecs je nê napamet vzéo, ka szta obê beteznivi poszlühsávkinyi zaszpale.

— Ali da je skoda ! — velka skoda i skrábao szi je pislíviti zacsécso szvojo sztáro glavô. Rávno konec szta nyê nê mogle poszlühnoti, gde je nájaksa tá pripovêszti.

Natiho slátajôcs je gori sztano odsztola, nazá je v-lado djao té mále knjige. Meszto nyê szi je v-rôke vzéo peszmene knjige i z-velkov po-bo'znosztjov je namali popêvao :

Ka Bôg csiní vsze je dobro,
Szvéta je nyegva vola . . .

* * *

Eden dén je pogledno Bálint bete'zno mater szvojo. Z csúdnim obcsütényom je sztôpo notri

na szpozakrpáne, prôszte dveri v-hí'zo i kak sze je szômno, tak je bilô : tam je naisao Ágico, stera je tüdi szvojo bete'zno mater prisla glêdat.

Szrdcé nyemi je glaszno klepalo, rêcs nyemi sze zadrgávála, szapa szvalívávála, kak je pri toj tú'znoj 'zenszki sztao.

— Tü szi Ágica ? . . Oh, da hüdô vöglêdas, szkoron te nebi szpoznao ! . . .

Rokô nyê je ponúdo, ali ona szi je nê szég-nóla 'znyim v-rôke, z-poménsajôcsim poglêdom, je vkrâ obrnôla glavô v-drúgi krâ.

— Jasz nepoznam vász i niti je tüdi nê-potrêbno ná midva vu 'zítki eden ovoga poznavá.

— Odpúsztí mi Ágica . . . ka sze je tak preobrnó nájni sors ! . . . Mogôcse szem nê rávno szamo jasz vzrok tomi ! . . .

2. szirmastva szvedocsansztvo;
3. porácsanya líszt doticsnoga dühovníka ;
4. zdrávnisko szvedocsansztvo, ka je prosník zdravoga tēla, dobro vídi. dobro csüje, gücsanya zmo'znoszt nema falincsno, odühávanya kotrige szploh zdrave má i tak de szpodoben za dühovníka, ali kántorvucsítela.

Diacskoga-dôma hížni rēd.

1. Osznovleníki sze morejo medszebom, kak prijátelje ali famílije kotrige znásati, nesztanoma do práve mere.
2. Osznovleníci sze morejo dosztójno znásati, pokorni bidti i bôgati ravnitela i Dôma upravnistvo.
3. Solszka goridánya v-právom caszi zvršávati, za sôlo vszáki dén popolno pripravleni bidti.
4. Dúžni szo v-híži na csisztócsó i tihoto merkati, szvoja dugoványa nesztanoma vrēdi meti, pri vcsenyē edem ovoga nē mēsati.

Kastige :

Prôti osznovleníki, steri sze ne ravna pôleg hížnoga réda i neszpunyáva szvoje dúžnoszti, sze posztópajo szledécse kastige :

— Bôg zná, sto je komi zrok ! I od nye-ga dobí nájem tüdi za krívo prisžéganye . . .

Tô je bila Agote szlédnya rêcs k-Tilaj Bálinti. Escse je k-betéžnoj materi právila nisterno rêcs i odísła je.

Vecs je nigdár nēvido Bálint szvojega szrdcá nâprvo ideo. Ali vu dühi je nyéna obrázka i lêpi tužen pogléd nē szamo ednôk prednym sztao i tüdi düsnavészť ga je krôto v nogokrát tóžila. I kak sze je ponôvilo vu nyegovom szrdci inda z prisžegov potrdjeno — obcsanye — oblüba, — je od dnéva — do dnéva bole obcsúto, ka nyemi ôcsi pogléd pomenkáva. Zaman je obhodo vsze doktore, satrívajôcse babe, nē szo nyemi mogli zmocsti.

(Dale.)

1. odtégnítev szlobodscsine vöre.
2. Opomin, káranje upravnistva med stírami očmí, ali pred vsžēmi osznovleníki. Sztarisam na znánye dánye.
4. Odtégnítev vugodnoszti dôma.
5. Z-Dôma vözaptje.

Dnèvni rēd :

1. V-gojdno ob 6-toj gori sztánoti.
2. frtao vöre oblekávanye, múvanye, obüteli csísztsenye.
3. do frtao na 8 vöre vcsenyé. nálog delanye.
4. ob pô 8-ój zâütrik, potom v-sôlo idēnye.

Po poldnévi :

1. Z-sôle domô pridôcs obed.
2. Po obedi 1 vöro szlobodno vrēmen.
3. Potom naprê szpízani solszki vör pregledávanye i na drügoga dnéva leckie pripravlanye i nálog zgotávlanye.
4. od pô 6-te do vecsérje szlobodno vrēmen.
5. ob 6-toj, v-leti ob 7-moj vöri vecsérja, po vecsérji pô vöre szlobodno vrēmen, potom vcsenyé.
6. Ob 9-toj vöri po vecserásnyem pôpévanyi i Bogá molēnyi szpát.
7. Po nedelaj i szvétesnye dní k-predpoldnésnyoj i popoldnésnyoj i na národne szvétke vu zravnanoj vöri k-Bo'zój szlúžbi idēnye.

Obmerkanye :

- a) Vszáki dén pred zâütrikom vu ránoj peszmi hválođavno szpévanye, pred jēsztvinov j pojēsztvini vküpna molítev.
- b) Po vecseráj cérkevni pészem szpévanye.
- c) V-szlobodni vöraj, gda je potrēbno, premenyávno gvüsen racsún osznovleníkov, náimre ti vugodnoszti v'zívajôcsi, telovni ôpravac szpunyávanye, z-steroga sze ti ovi tüdi nenihájo vö, ár je tô na osznávlanye tēla i zdrávja goridržanye potrēbno.

Podpérajte „Diacski Dom“ !

UPRAVNISTVO.

Nedela.

I.

Dnesz je dén pocsinka, nedelnoga dnéva,
Od dela trúda pocsíva vszáka dúsa;
Tiha je krajína . . .
Tá tühocsa nam glászi: cslovek dnesz sze ti ná
Düh z-Bôga szpomína!

Prázne szo vilice, malo lúdi hodi,
Pasztér je csrêdo ranê odeгнаo túdi,
Nedr'zí on szvétka.
Csrêdo trbê pászti, ali je nedela,
Ali pa dén pétka.

Notri zvoníjo zdâ z-obema zvonama!
K-molítvi zovéjo z-mílíma glászoma,
Prijetén glász je tó.
Kak szenca vandrari, po szunca vrocsíni
Gda pocsíva szladko.

Med szvéte sztené, gda me on zové milo,
Naszledújem ga tak rad, z-szrdca veszélo.
Ino mládi sztári
Preci, kak hênya zvon, . . . szpévati zacsnejo
Pobo'zne 'zoltári. . .

Szledi molítvi glász obhodi globoko —
Vszê vrêli verníkov szrdca ino dúso, —
Ponízno molíjo;
'Znyth obrázov sze 'zaloszt i teske míszli
Doli odszelíjo.

Krhko moje szrdcé sze túdi pokrepí
Na rêcsi glásenye: Jeszte vecsni 'zítek,
Jeszte Bôg pravicsen!
Blá'zeno szí meszto, tú náide mir vszáki
Vu szrdci obte'zen!

Lampert Géza (F. J.)

Vrásztvo.

Eden ocsa sze je tó'zo, ka ga je pri deteta
betégi tó nájbole dreszelílo vu szrdci, gda je
beteznomi deteti, vu velikoj hici bodôcsemi po-
nújao vrásztvo, ga je nê poznalo, z-divjim okor-
nim poglédom na nyega glédavse z-rôk vdarilo
'zlico, v-steroj nyemi je vrásztvo steo dati.

Vnogokrát etaksa dreszélnošt obíde ne-
beszkoga nasega ocsé szrdcé, gda odgrêha hice
bete'zna dúsa po divjem gléda nanyega i nê nyê
trbê vrásztva, névzeme gori Jezusa, nevê, ka bi

precí konec pôsztao vszê nevôl mantri i nevôli,
csí bi ga gori príjao. Nevê, ka je li »vu nyem
'zítek«. Nevê, ka: „kí szo ga gori príjali, dao je
nyim oblászt, naj színôvje Bo'zi bodejo“. (Jan
I. v. 12.)

II. Prêkmurja szvetszki evang. znameniti mô'zje.

Sável (Sági) János

1829. jan. 25 — 1914. aug. 13.

Med znamenite mô'ze mámo racsúnati Sável
(Sági) Jánosa püconszkoga vucsítela, kí je pü-
conszko gmajno vise 50 lét szlú'zo i tak celo
generáció preobrázo i osznôvo vu dúhi za popol-
ne verníke szv. m. cérkvi evangelicsanszke. Od
25—30 lét dnesz 'zivôcsi sztarêsi verníci pücon-
szke fare szo vszi nyegovi vucsénici bílí, kí szo
'zíva szvedocsansztva od toga, ka püconszka
gmajna tomi csloveki má hváliti, ka je na tak
viszíkoi sztubi zevcsenoszti; nyemi má hváliti, ka
je tak globoke vrêloszti vere szvoje, da povszud
vodi, gde od právoga evangelicsansztva szve-
dôsztvó trbê djáti, ka z-delom i z-recsjôv szlú'zi
lüteranszko obcsútenye i nepoméнка, nepodá nik-
soj szili vu verszki dugoványaj, — z-pozdignye-
nov glavôv, gizdávo sztoji prôti vszákoj szili,
vszákoj jálnoszti sztári protivníkov nasi, z-recsjôv:
'zívi lütaránje szo, kí szo vszígdar ti prvi vu al-
düvanyi, prêdnyi vu bránenyi vere i sztálni vu
ednorazmênny i vküpd'r'zányi. Vu toj gmajni 'zivé
vu nájpopolnêsoj sztávi vere'zítek, steroga vezdás-
nyi cérkevni vodítelje z-verníkmi vküp dr'zécsi,
neobtrúdnó gájíjo. Savla szemen je v-dobro
zemlô szpadnoló, vö je zíslo i szád prinása.

Sável János je v Püconci od szíromaskése-
ga, ménsega kmeta rodjeni. V-sólo je hodo pod
Lúlik vucsítela, kí je vu szvojem vrêmeni imeniti
skolník bio (Püconszka gmajna, kak prva, szí je
vszígdar nâbôgse vucsítele i dúhovníke zebrała).
Kak pojbícs je vise mere osztroga rázuma bio.
Kak véksi osznovleník je pomágao obsztaranomi
Lúliki pri vucsényi, pôleg onoga vrêmena metho-
dusa, te ménse silabizálivati, egzaminálivati (vö-
pítati, Bogámoliti, popêvati. Gda je skolník dalecs
na szprévod odísao, je dosztakrát cêli dén pazo
na vucséníke i znánye v-nyé pao, steromi je odzgo-
ra nê stelo idti vu glavô, je odszpodi z-leszkovcom
prisízlo v-njega (?)

Tak je bio prèk vecs zim zgreben preceptor pri Lùliki, cseresz leta je pa, kak drùgi nyegovi vrsztníci na delo hodo v Slavonío, kak ketöz, vezács, szledi pa kak píszmozánec za 'zvísa delnika i pomocsnik palèra (za faszamásztra). Vu 18-tom leti sztaroszti, gda je szlobodscsine boj võvdaro v 1848-om je szamovolno za honvéda sztano. Pòleg Csorne je bio obrpvim v-ògnyi, potom pa nezracsúnanokrát. Bojúvao sze je med vecsimi pri Branyicki, pri Búdine notrivzétji, pri Isaszegi itv. Gda je szlobodscsine boj pomenkávao, je med tisztimi bio, kí szo Kossutha do granice szprevájali, gde je Kossuth országa koróno pokopao vu mater zemlò. Tò je bio, kak je szkúznatimi ocsámi vecskrát meo segò praviti, vu nyegovom 'zítiki nábole placsen szlobòd. Od granice sze nazá povrnovski, vsze dugo nè je pri Világosi dojdjánya ro'zjá, vu vòzo prisao, odkud sze nikak odszlòbodivsi, sze je domò povrno. Po dügom szkítányi, vandranji je do Szv. Petra prisao, gde sze je z-szlovenszkimi foringásmi naisao, kí szo sze v Kermedin po szò pelali, szpoznao sze je 'znyimi (z-Püconszke fare szo bilí). Na neszreco sze je tápritepao eden patròl, steri ga je dojzasztavo i v-Szombathely na szpravicsanye steo gnati. Ali szlovenszkoga dühá nazòcsi bodòcsnoszt ga je rèsila. Eden szolár je malo znao nemski i patròla zapovedníki je pravo, stero je szledi z-nika placsilom vína potrdo, ka je té cslovek 'ze pred letom odszkocso od vojszke i domá je, isztina, ka szoldacski ponoséni blúz noszi, da drùgoga nema : Zdá 'znyimi ide v-Kermedin, kama je 'ze vecskrát hodo za vogrszkoga tumacsa. Tò je on szam tüdi z szlabov nemscsinov trdo. Tak szo ga szlobodno písztíli. Domò je prisao ! Trplán dühovnik szo ga vise pò leta rátali, naj ide v-Felső-Lövö i vò sze vcsi za skolnika. Privolo je i tüdi povèmo, kak sztári decsko sze je vónávco i püconcsarom jáko prav prisao. Lùlik je mrò, Csaplovics obsztarao i nè znao orgolati i da szo sze gmajnarje pripravlali szí orgole szpraviti, szo tém bole navdüsení, popadnoli za szvojega rojáka. — Tak je té mò'z od Bogá vòodebráni, po csüdnoj pòti prisao vu csészt skòlniksztva, stero je tak popolno vodo i szpuno. Mogòcse, csi bi páver osztao, bi kak delaven szkrben vért tüdi hasznovita kotriga bio vészi, gmajne i familie szvoje, ali telkim lüdém bi nè haszno, kak zdá. Nè je goszpòd grátao 'znyega, nego veren szluga szvéte m. cèrkvi i míli priátel, voditel zemlákov szvoji.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. Ne szkrbte sze tak govorecí : ka bomi jeli ? i ka bomo pilí ? ali, ka bomo oblácsili ? Ár vsza eta poganye szpitávajo : Ár zná ocsa vas nebeszki, ká ví vsza eta potrebújete. Iszsite pa prvo králevzstvó Bo'ze, i pravico nyegovo i eta vsza sze vám privr'zejo. (Mataj 6, 31—33.)

Jasz tüdi znam. Zaká bi sò vu cèrkev, pravo je spòtlívo te cseden, ta znam, odkoj gucusí pop. — Jaz tüdi znam, odgòvoro je te escse csednèsi, ká kaksega 'zmaha je krùh : ali záto vszáki dén znòvics krùh jém.

Proszimo nase cstitele, naj nam odpísejo vsze, ka sze po nyihovi gmánaj godí, da nebode ete liszt szamo Szobotske - i Püconszke fare dogodkov náglasz !

Goszpá Dobraica szo z-te'zkoga betega po dugsem vrácsenyi szploj ozdravlèni domò ztoplíc prisli. Veszélímo sze ka szo tá goszpá nasega Diacskoga Dòma vrèla podporkinya 'zelno zdrávje nazáj dobili i na pozványa szvojega szpunyávanye presztor sztòpili. Szrdcsno ji pozdrávlamo ! Bòg ti szvoji neosztávi !

Diakonissza v Predanovci. Pri ednoj beté'znoj familiji v Predanovci je dugsi cajt bíla na pomocs Lang Susana diakonissza. Z-Novoga Urbásza, gde mámo materszko hízo za diakonissze, je poszlána v Predanovce imenüvana diakonissza. Nyé szlú'zba i tak cèla tá násztava sze je prevecs povídla onoj familiji. Kak csújemo zdá je tá diakonissza na Radeini pri zdrávniki. Devojke, mláde dovíce, nebi scsele ví tüdi szlú'ziti Goszpodni, kak diakonissze ? Csi bi stera volo mèla na tò, naj sze zglászi pri szvojem dühovniki, ali pri rediteli etoga líszta.

Prvá vucsitelica. Na pokonci soiszkoga leta je z-odlikov napravila zrelosztai ekzámèn na 'zenszkem vucsiteliscsi v Maribori Benko Mária z-Brezovec. Gratulèramo ! Ona je z-Prekmurja prva ev. vucsitelica, stera je v-nasoj nõvoj domovini zvršila vcsenyé szvoje. Vüpamo sze, ka jo naszkori vòimenüjejo k-ednoj, ali k-drùgoj sòli eti v Prèkmurji, gde je tak veliko zmenkanye evang. vere vucsitelóv i vucsitelíc.

Grof Miklòs, püconszke fare prezbiter, szo z-tüvárisicov szvojov navküp nè dávno szrečno nazájdómò prisli z-Amerike. Grof Miklòs szo v Bethlehemi eden nas nájbògsi vernik bilí. Lèpo

podporo szo szpravili vküp k-zidanyi püconszkoga farofa. Z-velikov vrêlosztjov szo sirili nase csaszopisze. Do 200 Evangelicsanszki kalendarijov szo razsirili vszako leto. Zahválimo nyim zdá escse ednók vszo vrêloszt i dobrôto i 'zelêmo, naj sze dobro csútijo med nami vu szvojem lêpom dômil — Sto pa bode v Bethlehemi, kí de z-isztov vrêlosztjov síro nase csaszopisze, kak szo tó csinili tam Grof Miklós ?!

Ka vsze sze nevcsákamo ! Ben Akiba, eden híresnyi arabszki môder je nigda pravo, ka sze pod nébov nika nôvoga negodi. Tô je tó, kak sze je godilo nigda, tak, ali pa tákse sze godj i dneszdén. — Zgôdilo sze je pa dônok vezdaj eti prinász v-Prêkmurji tákse nôvo delo, kakse escse ti nájsztarêsi lüdje nê szamo nepômniyo, niti szo nê csüli odnyega nigdár gúcsati, stero je pred nami celô nôvo i nenávodno. Za volo erdecisce, skarlatice betega, je szvetszka oblászt dolidála zaprêti nisterne kath. i trí evangelicsanszke cêrkvi, kakti : Kri'zevszko, Gornjopetrôvsko i Szlávceszko i tak trí nedele je v-tê mészta j nê bilô szlobodno Bo'ze szlúzbe dr'zati. Gda mí eto nenávodno delo eti naprêprinásamo, za vez szvét sze nézelêmo v-potvárjanye mészati, tak dabi mí nebi milüvali decé i zevsze môcsi nebi steli varvatí nyihovo zdrávje prôti zgrablívomi betegi, tak bi nezahválíni bilí proti onim, kí sze za skarlatice betega potihšanye trídijo ! Vêm szmo mí tûdi ocsevje, ali sztári ocsevje, nam szo tûdi drági kincs nasa deca i vnúki. — Dônok pa ne szpoznamo za prav csinênje po oblászti hí'z bo'zi dojzápéranye i Bo'zi szlúzbe dr'zánya szilov prekrátsenye ob I-vim záto, ár szo do etimao cêrkvi nigdár nê bilé doli zaprête, nocsi szo zgrablíví betegje prvle tûdi ládali. Ob 2-gim: Cêrkvi szo konfesziionszke lasznoszti, prisztájalo bi sze tak cêrkevne oblászti stímanye tûdi opítati. Ob 3-jim — Tak právjio, ka sze beteg razsürjáva z-tém, csi lüdje vküp hodijo i szêjajo nyega baciluse (szemen). Tô nemesztí nihámo i zaisztino dr'zimo. — Szamo ka lüdje nêszamo pri cêrkevni szlúzbej prihájajo vküp, nego pri rázlocni uradaj, pri biroviiji, pri glavársztvi, na posti, pri dácsnom urádi, v-bôtaj, v-piszárnica j, vu ostaríjaj, v-kavárnaj itv. Kakda je tó, ka szo té nê doli zaprête bilé, getorávno vu tá mészta hodijo lüdje ze vszê i tak tûdi z-bete'zni krajôv. V-cêrkev szamo z-gvüsnoga krô'za. Ob 4-tim vu vszako j moderno j dr'závi je temelna právda notrivzêti vadlúvány szlobodscsina. Bogá vszáki cslovek szlobodno dícsi pôleg szvoje vere.

Ka má bidti z-tê glávne právde, csi szvetszka oblászt pri príliki zgrablívoga betega hípa j gdsté, száma vuszebi prepovê vu cêrkev hodbo ? Vêm zgrablíví beteg vu ménsoj véksoj meri vszigdár láda, tak sze cêrkvi navszigdár lehko dolizaprêjo ? Ali zaká szmo je teda rédili ? Csi za poglaváre zdrávje, szrecso molit rávno oblászt zapovedáva v cêrkev hoditi, ár verje, ka Bôg vküpo molítev bole poszlühne, kak poszebnó, zaká bi rávno v-betegov ládanyi nebi szlobodno bilô v-cêrkvi sze moliti za nyí odvnrênje ? Ali pa tú nevalá, szamo tam ? Latiaszka prílicsna récs právi »est modus in rebus« prav presztávléno po nasem jezíki telko zadene : „Dobro i pripravno je vuvšem mertük dr'zati“.

Z-chikagoszkim eucharisztiskim kongreszom prikapseno zamerkamo eszi eto naznânenje z-„Semaine Religiuse“ : „Znáno je ka sze talijanszki katholicsanje vu jáko velikom racsúni szelijo vö v Ameriko. Vendar menyé je znáno, ka z ti vödöszeljeni ji doszta prékssztôpi vu protestanske cêrkvi; faktum je, ka szamo vu New-Jorkvársasi vecs kak 60 protestanszki talijanszki cêrkevo i miszionov jeszte, no csi pred 35 létmi je szamo edna szamérna bíla. Nêdávno je edna etaksa gmána naednók 95 talijánov vzéla gori vu krílo szvoje, kí szo vösztôpili z-rimszke katholicsanszke cêrkvi. V-New-Jorki je edna teologszka visisa sôla 40 bívsi rimszki katholicsanszki dühovnikov i redovnikov vzéla gori, kí sze na protestanszko dühovnisko szlúzbo pripravljajo. Vu Zdrüzeni Dr'zélaj zdá jeszte 304 talijanszki protestanszki gmán, pred 15 létmi je ji pa szamo 215 bilô“.

Veszéli náglasz. Vu letosnyi »Protestanten Kalender«, steri je v Novom Vrbászi vödáni, szo g. Dr. Popp Filip zagrebacski sinyor edem lêpi artikulús piszali pod etim titulusom : „Einiges aus der Lebens — und Leidensgeschichte der evangelischen Kirche in Prekomurje“. (Nikaj od prékmurszke ev. cêrki 'zivlênja i trplênja historie. — Kalendari sze dobí tûdi v M. Szoboti v trgovini Hahn). Té Kalendari szo poszlali g. May celjeszki dühovnik dalecs vu Westfalio, pôleg Dortmunda vu Hörde-i prebivajôcsemi ednomi vucsiteli, E. Schwägermann-i. Od toga plemenitoga dühá vucsitela je zdá dobo etoga lízta reditel edno genlívó dúgo piszmo, vu sterom doszta lêpoga písejo té vucsitel. Povejo, ka szo znájvéksim interesziranyem rávno imenüvani artikulús csteli vu tom Kalendariji. Szpítávajo edno drügo, tûdi

od Fliszár vucsitela, od Kùhár Franca pítajo, kak-se pozványe szo meli. Nyihov kèp sze nyim je prevecs povido. Pítajo, odkud je meje predime: Luthar? 'Zalùjejo, ka je reformácija med jùžnimi szlávi pa v Ausztriji nahitroma vòztrèblena bila. Doszta szrdcsnoga pozdráva poslejo z-dalecsa i 2 márki (27 Din.), stero jasz na goridrúžanye nasi csaszopiszov obrném. — Nezbrodjene szo Bo'ze poti! Nevcajaj ob csrèda mála v Prèkmurji.

Diacskoga-dòma gòszt. Eden prijèten gòszt nász je prigledno preminòcsega mészeca szlèdnye dni, visziko postúvani g. Rihner dùhovnik Novovrbásza diakonisz materinszke híze ravnitel. Delavnoga krsztsansztva eden vrèli apostol, kí tò vadlùje, ka právo krsztsansztvo li tak kázemo pred Bògom i lùdmi, csi z-Krisztusovimi málicskimi, z-osztávleni vbògimi szíromákmi, beté'znimi, z-osztávlenov decòv, z-nemocsnimi sztarci dobro csinimo, podpéramo i zmágamo. G. Rihner dùhovnik je v-Sweici rodjen, kak kaplan je v-szòszednom stajarszkom v-Leibnitz fari dvè leti bio, gde je túdi v-hítvo sztòpo. Tùvárisica je z-Spielfelda nasa rojájokca, Zdà szo ravnitel Novovrbásza diakoniszke náosztave. Ka szo tú, v-nòvom pozványa dela kròzi vsze nè sztvòrili, je vise csúde. Szpravili szo Diakonisz Dòmi edno zmòžno hrambo, gde sze pobo'zne evangelicsanzske devojke osznávlajo na obravnávanye beté'zníkov, na vòdszvo decé pri rocsnega dela vucsenyi itv. Toga bògsega gorijemánja devojke za popólnésega povszoblenja volo v-Némški ország, v-Sweitz poslejo. Nasztavili szo; za sztarce obranbno hízo, v-sterom sze szíromacke, osztávleni, delati nemogòcsi sztarci vkùp szprávjajo i mentùjejo od híze do híze pètlarsztva teskoga 'zitka i neszmileni lùdi ospotávanya.

Jeli szo pa tak prémocsni té Rihner dùhovnik, ka szo vsze tá mogòcsi bíli nasztaviti? Odkud vzemejo potrebne péneze, bi najsao nikák pítati? Ovádím vam postúvani cstítelje!

G. Rihner dùhovnik szo pòleg szvetszkoga stímánya bogme siromaski cslovik, ali jemléjo odnut, kama je pòleg szvétoga píszma goszpodin Bòg na szíromákov racsún polo'zo; z-pobo'zni, dobri lùdi szrc.

Pri zvùnszki i dományi lùdi dveraj trúplejo, szprávlajo vkùp álmstvo na racsún Krisztusovi málicski.

Eti v-Szoboti sze nyim je vsze dopadnolo, ali medvszém nájbole evang. Diacski dom, steri je, kak táksi, jedini v-céloj Jugoszlávii. Z-nasega

Dòma szo vecs fotografij vzèli gori, z-steri poslejo v-Némški ország, v-Sweitz i v-dalecs mészta v-novine i kalendarie. Tak nász szpoznajo z-vu dalecs bodòcsimi nasimi verebratmi: tak nan szprávlajo vu dalecs túbinaj postenyé, priátele, tak rászürjávajo máloga prekmurszkoga, vrèloga, ev. serega dobro imé, tesko sztávo i díko!

Üllen Ferenc, martjanszkoga nasega verníka csí Máríka, je gori vzéta med novivrbásza diakonisz ósznovlenike. Bo'zi blagoszlov jo szprévájaj v tom lépom namenyávanyi i ednòk Bògi prijètnoga csinènya pozványi!

Szlovenije sinyorija túdi má i razposila liszt vu nemskom jeziki. Liszt szhája létno nájmenye stírikrát i ga vsze gmánszke kotrige brezplácsno vdáblajo. Szamovolni dári sze pa dònok proszijo na nyega. Vu márciusa numeri nájdemo vüzemszki artikulus. Z-glászov zvèmo, ka z-oni 2348 dinárov, stera suma je nas Diacski Dom poszlana, je darúvano v Celji 385, v Ljubljani 100, v Maribori 633, v Marenbergi 400 i Št. Ilji 830 dinárov. Zvèmo, ka je nazáj nasztávleno vu sinyoriji: »Cerkevno Podporno Drústvo«. Nájdemo glásze z-vsáke gmáne. Vu vszákoj gmáni 'zenszka drústva hitijo na pomòcs potrebúvajòcsim. Gibna evangelizácija jeszte po vszè gmánaj. V Celji sze znòvics odpré ovoda. Vidimo gibanye dús po gmánaj; réd bo'zi szlùzb. Jeszte krátki pregléd od szvéta protestantizma. Zamerkani szo vszáke gmáne ev. obrtniki, med sterimi vecs vendszlovenszki imén nájdemo. kak Benkics Mihlos sztolár, Sorko Jozèf málar, Szapács János szabò v Maribori . . . Naszlèdnye escse tò szpomeném, ka mi je prevecs dobro szpadnolo viditi, ka vu té liszt vszi dùhovnicke Szlovenije sinyorije písejo kaj! Gda pridemo eti túdi do toga?

Evang. solszke decé v Püconszkoj fari je bílò v tek. solszkom leti: v Püconszkoj farnoj sòli 214, v Brezovszkoj drž. sòli 53, v Predanovszkoj i Szebeborzkoj drž. sòli 30—30, v Moscsanzkoj obszinszkoj sòli 95, v Andrèszkoj obszinszkoj sòli 90. Szküпно 512. Okòli 25 ji je hodilo túdi v-szrèdnye solé.

Tá nájdrgasa Biblia. V New-Yorki szo na licitáciji ódali edno Biblio, stera je stampanya gorinájdítela, Guttenberga z-prvimi leszenimi literami zgotovlena. Eden filadelfiaszki vrács jo je kùpo za 106,000 dolárov (6 milio dinárov).

Kmice vladársztvo. 236 milionov mohamedánusov 'zivé na zemli. Z-té szamo 12 milio-

nov ji zná písati i cseti. Tô szo popevje i csesztníci. Lüdsztvo szamo pa vu nezgovornoj neznanosztí 'živé.

Bo'za rôka dalecs szégne. Z-Nemskoga országa szkrádnýega kraja, pri Francuskoj granici z-„Hörde“ szo dôbili g. sinyôr edno písztvo i dvá zláte vrêdnosztí márka (v-nasi pênezej blúzi 27 din). Schwägermann vucsitel je je poszlao. Imenüvana vész je od francuzov obszedjena bila i nê je v nájbôgsem sorsi, ali dônok szí je zmiszlo na nász prêkmurszke evangelicsance on vucsitel. Vu písztmi raztolmacsi, kak je zvedo, ka mí tûdi jesztemo na szvétí. Láni je novivrbaszko diakonisz szpráviscse eden vu nemskom jeziki kalendari daiô vö. V-tom kalendarii je bila dojszpíszana nasa sztáva, stero szo prêkmurszki evangelicsancov topei priátel: Dr. Popp Filip zagrebaeski dûhovnik sinyôr písztali. Té kalendari je prisao imenüvanomi vucsiteli do rôk, z-toga je csteo, odkoj je do etigamao nê znao, ka nadpoldnésnyimi szlávami v-Prêkmurji tûdi 'živéjo evangelicsanci, kí szo od zacsetka reformácie vrêmena mao, med vnôgim sztízskáyanyem i pregányanyem obarvali Krisztusov evangeliom i dneszdén pri novom vardêvanyi trdno, kak pecsína, sztíjjo. Té mocsne vere vucsitel sze je nad tém jáko razvészelo, szvoji verebratov sors je na teliko na szrdcé vzéo, ka je z-szvojega szíromastva, od szébe odrugno eden zálos krúha, stero je pri nyegovoj familii tûdi nê vu obilnosztí bio, dvá márka poszlao na nas Diacski Dôm.

Té pêneze stere je z-tak dalecsa poszlao eden vrêli szíromaski evangelicsánec, kí je li zdâ nedovêcs zazvedo odnász: bi radi vöposztavili na gléd. Naj bi je vidli oni prêkmurszki evangelicsanci, kí od verepoprávlanya zacsetka mao eti 'živéjo, kí bi mogli znati, ka je nasa szv. vera v-nevarnosztí, ár pocsaszoma ni vucsitelov, ni dûhovnikov, ni nase vere szvetszki csesztínikov nebomo meli, tak da meszto prvêsi, indasnyi, popolno vözevcseni evangelicsanszki vodni mô'zov, niti evangelicsanszkgoga rítara nede v-Prêkmurji i dônok témni idejo tá kre szvojega z-dugom obtezenoga Diacskoga Dôma, i nescsejo

nyemi pomocsne rame podati, nevzemejo napamet szpráviscsa szvojega, odtegtíjejo sze drobtinye prinesztí na Bo'zi oltár, kí radi szégnejo za dár, steroga nyim drúgi ponüdíjo, kí sze segô májo z-tém odpo-vedávati: zdâ doszta vödávanya mam, naj bole kaj zmorem, teda 'ze tûdi nika aldújem. Tô je tô, naj sze szamo ognejo. Nê z-obilnosztí, nego z-szíromastva dáni dár je právi dár. Te szkôpi nigdár nedoszégne obilnosztí. Té vu tühíni 'zivôcsi nas verebrat vnôge nase verníke oszramotí. (K.)

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsirjávanye Düsevnoga Liszta: Marics Stefan Puconci 5 D. Péntek János Radkersburg 20 D. — Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Dári na Diacski Dom v píconszkoj fari: Banfi Stevan Mocsanci 10, Kukuljca Jožef Panovci 50, Grof Sandorova Pucinci 10, Kolosa Ferenc Miskolc 60, Szever Mihály Pecsarovci 20, Horváth Lajos Dolina 10, Horváth Stevan i Kreft Stevan Pecarovci 10—10, Z-Sálovec Bakos György 10, Z-Vidonyec Hajdics Mátyás 5, Z-Falkovec Pöcsics Józef 10 Din. — Vszém daritelom naj toplêsa hvála!

Bodonci. 1925. leta narôdilo sze je v fari 68, mrlô ji 61, zdalô sze ji 34, pri konfirmácii je bilô 47. — Fara je notrijemánya mêla 28,419·57 D, vödávanya 21,021·64 D, na poprávlanye gmânszki hramb je plácsala 7682 Din.

Dolnja Lendava. 1925 leta narôdilo sze je v fari 6, mrlô ji 7, zdalô sze ji 1, pri konfirmácii je bilô 13. — Fara je notrijemánya mêla 27,118·73 D, vödávanya 14,914·99 Din.

Hodos. 1925. leta narôdilo sze je v fari 21, mrlô ji 24, zdalô sze ji 10, pri konfirmácii je bilô 21. — Fara je notrijemánya mêla 70,027·87 D, vödávanya 55,130·67 Din.

G. Petrovci. 1925. leta narôdilo sze je v fari 56, mrlô ji 42, zdalô sze ji 25, pri konfirmácii je bilô 56. — Fara je notrijemánya mêla 33,386·89, vödávanya 29,616·28 D. Na poprávlanye gmânszki hramb je vödáno 13,853·75 Din.

Domanjsevci. 1925. leta narôdilo sze je v fari 32, mrlô ji 18, zdalô sze ji 13, pri konfirmaciji je bilô 34.—

Morávci. 1925. leta narôdilo sze je v fari 36, mrlô ji 28, zdalô sze ji 14, pri konfirmaciji je bilô (?!) — Fara je notrijemánya mêla 268,575·98, vödávanya 268,517 80 Din. Na törma zidanya i na zvoná szprávlanye je plácsano 300,000 Din.

Križevci. 1925. leta narôdilo sze je v fari 42, pri konfirmaciji je bilô (?!) — Fara je notrijemánya mêla 21,482·99 Din. vödávanya 16,989·65 Din. Zidane szo stale pri šôli za 1,999·50 Din.

Szlovenije sinyorija je jul. 4. v Maribori dr'zála szvoje rédno létuo szpráviscse, od steroga drügôcs bomo vecs píszali.

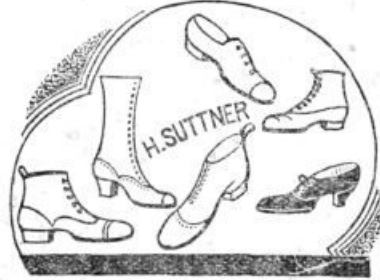
Posta.

Szlivnyek Józef Allentown Poszláli szte nam po g. Bolezi 5 Dolárov. Proszimo odgovor, na koj je naj obrnémo! Pozdráv!

Osznávlanye Diverze.

Za na osznávlanye kôze i gájnya teja sze je 'ze jezero krát za hasznovito pokazalo, pa tüdi na dobro bode szlú'zilo nasim cstitelom. Da sze doszégne lépa bêla csiszta kô'za : Elsa tekôcse lilijino mlêko, stero dá obrázi mládo, csrsztvo i gingavo kô'zo kosta 16 din. 20 par. Nájfínêsi puder lepote Dra. Klugora 27 Din. 50 par, puder za dáme 4·40 p. bêla i erdêcsa leptica 3·30 p. Za repêcse i za szpôkane roké : Elsa glicerín lepote, 19 din. 80 p. Prôti lica blêdoszti szlabojkrvoszti, szlabi 'zênszek i otrokov ; Fellerjov dobroga 'zmaja i dísa ribji oli 22 Din. Elsa kína 'zelezno víno 16 Din. 50 p. Prôti szlaboga zrásza

Neznücana obütel

je Suttnerjova obütel, vsze obütel sze pôleg mere dobi i posle narocsiteli. Li z-dobre kô'ze je zdelana, pripravna elegántna, moderna i trpliva. Na ve-

liko zbêranye môzke i 'zenszke obüteli, csrêvli puncsole, polojnke, sandáli, papucsje, topanke. V-velikom ilustriranom divat cêniki szvetovne firme H. SUTTNER v Ljublani nr. 665 náidete vnogo prakticsni potrbêcsin, stere do vas zanimale. Dobíte ga brezplácsno! Narocsila brez vsze rizike, csi sze vam nedopáдне, sze taki vö odmenijo.

Podpérajte DIACSKI DOMI!

vlászi i kápanyi, Elsa cvêt za vlaszé 27 Din. 50 par. Za odsztranítev nepotrêbni vlászi i koszminya : Elsa depilatorij 34 d. Za sznáj'zne bêle zobé Elsa voda za lampe 16 din. 50 p. Prôti küreccsim ocsam : Elsa turisztovszki oblíz 6 din 60 i Elsa turisztovszka tinktura 11 D. Na vaso dobrobodôcsnoszt. Elsa mentolni Klincics 10 Din. Elsa kolajnszka voda 10 din. 50 par. Elsa lo'zni dísz za híze 16 din. 50 para. Pakivanye i posta sze zôszeb racsúna. Brez poszebni sztroskov sze szamo tak racsúna, csi sze v-tisztoim paki narôcsi z-hiresnyim domácsim szredsztvom z-Fellerjovim „Elsafluidom“ pri lekarnárji EUGÉN V. FELLER v-Stubici Donji Centrala 509 Hrvatska.